INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Název materiálu	15. Iluze prostoru 2
Identifikátor	CZ.1.07/1.5.00/34.0597
Předmět	Výtvarná příprava
Ročník	2. ročník
Obor, Kód	Grafický design
Anotace	Tyto šablony slouží jako textová a obrazová podpora výuky teorie barvy v předmětu Výtvarná příprava pro 2. ročník oboru grafického designu. V postupných krocích vede žáka k vytvoření zadané práce/studie. Získané poznatky žák aplikuje ve vlastní práci. Šablony mohou být použity taktéž k opakování učiva o barvě.
Autor	Eva Štefanová
Jazyk	čeština
Očekávaný výstup	Vytvoří temperou/akvarelem práci dle zadání, pracuje s určenými nástroji a pomůckami.
Klíčová slova	Teorie barvy, barva, tempera, štětec, zručnost, přesnost, čistota provedení
Druh výukového zdroje	realizace
Typ interakce	kombinovaná
Cílová skupina	žák
Stupeň a typ vzdělávání	střední odborné
Věková skupina	15 - 18
Datum vytvoření	29. 9. 2012

evropský sociální fond v ČR
EVROPSKÁ UNIE
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY
OP Vzdělávání pro konkurenceschopnost
INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

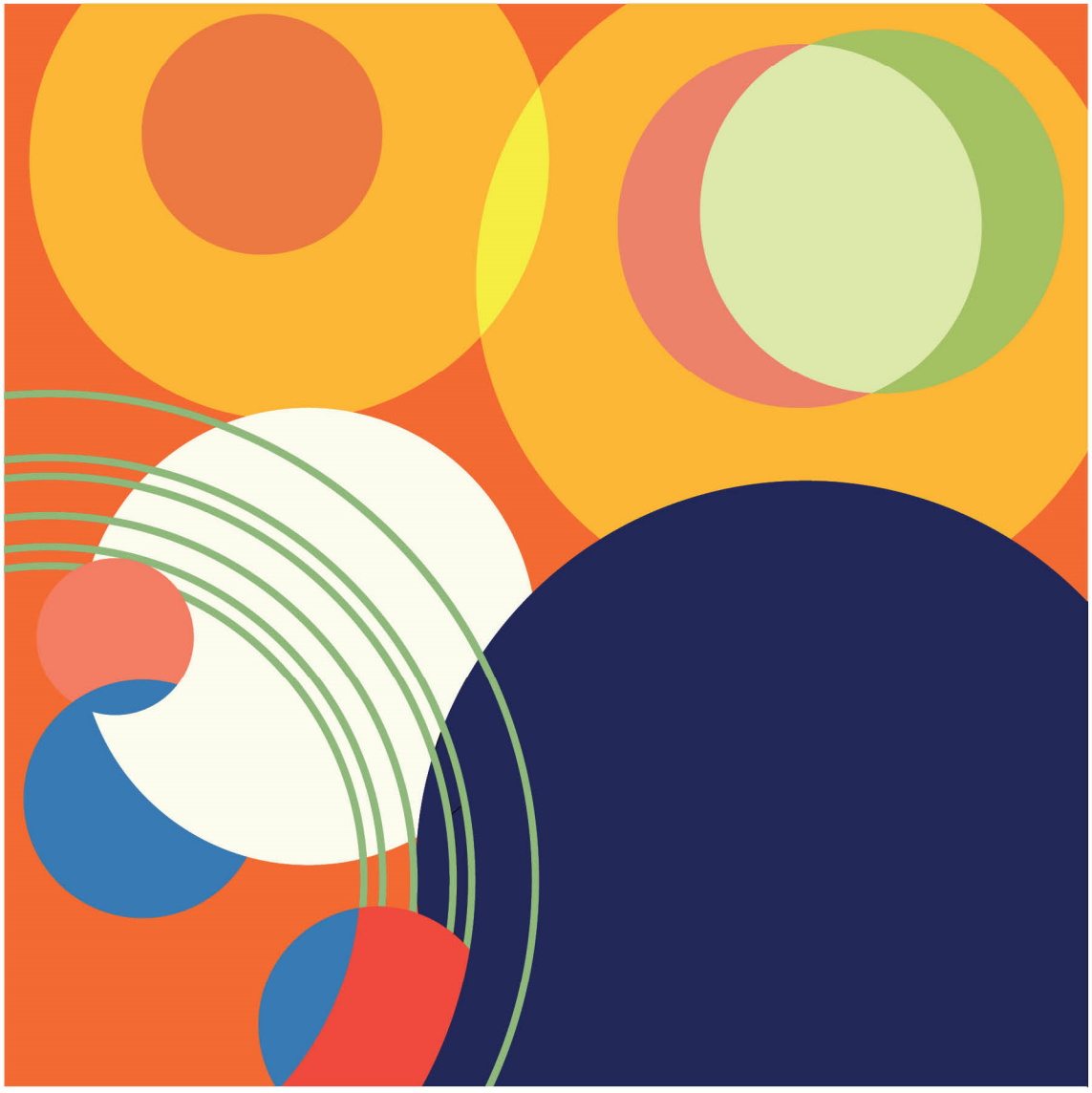

barva / ikona

evropský sociální fond v ČR
EVROPSKÁ UNIE
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY
OP Vzdělávání pro konkurenceschopnost
INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Dec 23, 2009, Art Deco magazine cover / sig. Welsh

Pomocí temperových barev zpracujte studii barevného obsahu ikony. Pro cvičení si vyhledejte liturgický obraz /ikonu, která užívá barev ustálených v náboženském zobrazování.

1) narýsujte si na adjustační čtvrtku A4 čtverec 15x15 cm, horní a boční vzdálenost je 3 cm.

2) z vaší předlohy vyberte všechny barvy, které jsou pro nejdůležitější / nejmarkantnější a ty si připravte pro svoji studii - opět užívejte již připravených pigmentů z tuby co nejméně. Snažte se všechny tóny i polotóny sami namíchat.

3) zaskicujte si na adjustační čtvrtku jemně pozice barev tak, jak jsou na vaší předloze. Cílem není vytvořit kopii předlohy, ale nalézt a pochopit jak zde fungují vzájemné barevné vztahy.

4) nanášejte vaše pigmenty na adjustační čtvrtku a snažte se o co nejvěrnější barevné vyznění - pokud jste si vybrali příliš komplikovanou ikonu, pak si můžete pro studii barev zvolit pouze určitý segment/výřez z obrazu. Dbejte velké pečlivosti při práci se štětcem. Nepřetahujte. Dbejte na stálost barevnosti pigmentu (šmouhy nejsou žádoucí).

Pomůcky:
čtvrtky A4, tempery, štětce, paleta, nádoba s vodou, pravítko, tužka, studijní předloha-ikona

wikipedia / Ikona je náboženský obraz (přenosný nebo součást ikonostasu) užívaný v oblasti východního křesťanství, tedy v pravoslavné a řeckokatolické církvi. Námětem ikon je vyobrazení Krista, bohorodičky a světců a výjevy z jejich života.
Zobrazování na ikonách i jejich technické zhotovování se řídí přesnými pravidly - tzv. „kánonem". Zvláště způsob zobrazování osob na ikonách podléhá přesným definicím, stanovujícím kdo a jak může být na pravé ikoně zobrazen. Západní náboženské obrazy nepovažují pravoslavní za ikony. V pravoslavném chrámu by správně nemělo být žádné zobrazení, které není v souladu s ikonografickým kánonem, a už vůbec ne žádné sochy. Ikona je především liturgickým předmětem, který slouží při uctívání Boha. Ikony byly psány na dřevěné desky, nejprve tzv. enkaustikou (malířská technika helénisticko-egyptského původu užívající jako pojidlo barev vosk), později temperami. Ikona má velký symbolický význam - například když se na počátku ze stromu uřízne ještě neopracované prkno pro malbu, připomíná nám to stvoření světa. Velkou roli hrají také barvy - Kristus bývá často oblečen v červené sutaně a modrém plášti, přičemž červená symbolizuje to božské, zatímco modrá to lidské (všimněte si: plášť překrývá sutanu, Ježíš jako Božská osoba na sebe přijal lidství). Při zobrazování Panny Marie vidíme často barvy prohozené. Poměr barev bývá 1:1.
Nejstarší ikony vznikaly koncem 5. století v koptské církvi, velkého rozkvětu dosáhla tvorba ikon v Cařihradě v 8. století (ikony z doby před 8. stoletím byly však v důsledku obrazoborectví většinou zničeny a dochovány jsou jen výjimečně).

Významná střediska maleb ikon byla do 14. století na Krétě a poté v Novgorodě a v Moskvě. Za největšího tvůrce ikon té doby je považován ruský malíř Andrej Rublev (1360? – 1430?). Od 17. století dochází ve tvorbě ikon k pozvolnému přechodu v řemeslnou manýru.

zdroj Wikipedia, obrazy http://www.typetheory.com/